

Lovtidende A

2015

Udgivet den 22. april 2015

21. april 2015.

Nr. 484.

Anordning om ikrafttræden for Færøerne af forskellige love om ændring af patentloven

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 53¹⁾ i lov nr. 130 af 26. februar 1992 om brugsmodeller m.v., § 5, stk. 2²⁾, i lov nr. 1057 af 23. december 1992 om ændring af patentloven (Ratifikation af aftale om EF-patenter m.v.), § 4, stk. 2³⁾, i lov nr. 900 af 29. november 1995 om ændring af patentloven (Implementering af TRIPS-aftalen m.v.), § 5, stk. 2⁴⁾, i lov nr. 972 af 17. december 1997 om ændring af patentloven, lov om brugsmodeller og lov om mønstre, § 7, stk. 2⁵⁾, i lov nr. 412 af 31. maj 2000 om ændring af patentloven, varemærkeloven, lov om brugsmodeller m.v., lov om mønstre og lov om plantenyheder (Beskyttelse af bioteknologiske opfindelser, undtagelse fra aktindsigt m.m.), § 5⁶⁾ i lov nr. 1258 af 20. december 2000 om ændring af patentloven og varemærkeloven (Ændring af krav til fuldmægtig, administrativ omprøvning m.m.), § 6⁷⁾ i lov nr. 451 af 10. juni 2003 om ændring af patentloven, designloven, varemærkeloven og brugsmodellerven (Regler om indleveringsdag, oversættelse af europæiske patenter, genoprettelse m.v.), § 9, stk. 2⁸⁾, i lov nr. 1430 af 21. december 2005 om ændring af patentloven, ophavsretsloven med flere love (Implementering af EF-direktiv 2004/48/EF om håndhævelsen af intellektuelle rettigheder), § 110, stk. 4⁹⁾, i lov nr. 538 af 8. juni 2006 om ændring af retsplejeloven og forskellige andre love (Politi- og domstolsreform), § 5¹⁰⁾ i lov nr. 546 af 8. juni 2006 om ændring af patentloven (Ratifikation af ændringer i den europæiske patentkonvention), § 3¹¹⁾ i lov nr. 399 af 30. april 2007 om ændring af patentloven (Indførelse af regler for tilladte handlinger foretaget i forbindelse med opnåelse af markedsføringstilladelser for lægemidler m.v.), § 10, stk. 2¹²⁾, i lov nr. 1404 af 27. december 2008 om ændring af varemærkeloven, straffeloven, lov om radio- og fjernsynsvirksomhed samt forskellige andre love (Styrket indsats mod piratkopiering m.v.) og § 10, stk. 2¹³⁾, i lov nr. 1370 af 28. december 2011 om ændring af patentloven og forskellige andre love (Gebyrer for Patent- og Varemærkestyrelsens sagsbehandling m.v.) bestemmes, at lovene skal gælde for Færøerne, således at patentloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 546 af 25. oktober 1978, som ændret ved lov nr. 153 af 11. april 1984 og lov nr. 854 af 23. december 1987, gælder for Færøerne i følgende affattelse:

Kapitel 1

Almindelige bestemmelser

§ 1. Den, der har gjort en opfindelse, som kan udnyttes industrielt, eller den, til hvem opfinderens ret er overgået, har i overensstemmelse med denne lov ret til efter ansøgning at få patent på opfindelsen og derved opnå eneret til at udnytte den erhvervsmæssigt. Opfindelser kan patenteres på alle teknologiske områder.

Stk. 2. Som opfindelser anses især ikke, hvad der alene udgør

- 1) opdagelser, videnskabelige teorier og matematiske metoder,
- 2) kunstneriske frembringelser,
- 3) planer, regler eller metoder for intellektuel virksomhed, for spil eller for erhvervsvirksomhed eller programmer for datamaskiner,
- 4) fremlæggelse af information.

Stk. 3. Fremgangsmåder til kirurgisk eller terapeutisk behandling eller til diagnosticering, som anvendes på mennesker eller dyr, anses heller ikke som opfindelser. Dette er ikke til hinder for, at der meddeles patent på produkter, herunder stoffer og stofblandinger, til brug i disse fremgangsmåder.

Stk. 4. Patent meddeles ikke på plantesorter eller dyreracer. Patent kan dog meddeles på opfindelser, hvis genstand er planter eller dyr, hvis opfindelsens udøvelse ikke er teknisk begrænset til en bestemt plantesort eller dyrerace. Med plantesort forstås i denne lov en plantesort som defineret i artikel 5¹⁴⁾ i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse.

Stk. 5. Patent meddeles ikke på væsentligt biologiske fremgangsmåder til fremstilling af planter eller dyr. Med væsentligt biologisk fremgangsmåde forstås i denne lov en fremgangsmåde, der i sin helhed beror på naturlige fænomener som krydsning eller udvælgelse. Patent kan dog medde-

les på mikrobiologiske fremgangsmåder eller andre tekniske fremgangsmåder eller et produkt, der er frembragt ved sådanne fremgangsmåder. Med mikrobiologisk fremgangsmåde forstås i denne lov enhver fremgangsmåde, der udnytter et mikrobiologisk materiale, udføres på et mikrobiologisk materiale eller frembringer et mikrobiologisk materiale.

Stk. 6. Opfindelser kan være patenterbare, også selvom de vedrører et produkt, der består af eller indeholder biologisk materiale, eller vedrører en fremgangsmåde til fremstilling, bearbejdning eller anvendelse af biologisk materiale. Biologisk materiale, der er isoleret fra sit naturlige miljø eller frembragt ved hjælp af en teknisk fremgangsmåde, kan være genstand for en opfindelse, også selvom det i forvejen findes i naturen. Med biologisk materiale forstås i denne lov materiale, som indeholder genetisk information, og som kan reproducere sig selv eller kan reproduceres i et biologisk system.

§ 1 a. Det menneskelige legeme på alle de forskellige stadier af dets opståen og udvikling og den blotte opdagelse af en del af det, herunder en sekvens eller delsekvens af et gen, kan ikke udgøre patenterbare opfindelser.

Stk. 2. Uanset stk. 1 kan en del af det menneskelige legeme, der er isoleret herfra eller på anden måde fremstillet ved en teknisk fremgangsmåde, herunder en sekvens eller delsekvens af et gen, udgøre en patenterbar opfindelse, selv om en sådan del i sin opbygning er identisk med opbygningen i en naturligt forekommende del.

§ 1 b. Patent meddeles ikke på opfindelser, hvis kommercielle udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden.

Stk. 2. En udnyttelse skal ikke anses for at stride mod sædelighed eller offentlig orden alene af den grund, at udnyttelsen er forbudt ved en lov eller administrativ forskrift.

Stk. 3. I medfør af stk. 1, kan der blandt andet ikke meddeles patent på

- 1) fremgangsmåder til kloning af mennesker,
- 2) fremgangsmåder til ændring af den genetiske identitet hos menneskets kønsceller,
- 3) anvendelse af menneskelige embryoner til industrielle eller kommercielle formål og
- 4) fremgangsmåder til ændring af dyrs genetiske identitet, som kan påføre dem lidelser, der ikke er begrundet i en væsentlig medicinsk nytteværdi for mennesker eller dyr, samt dyr frembragt ved sådanne fremgangsmåder.

§ 2. Patent meddeles kun på opfindelser, som er nye i forhold til, hvad der var kendt før patentansøgningens indleveringsdag, og som tillige adskiller sig væsentligt derfra.

Stk. 2. Som kendt anses alt, hvad der er blevet almindeligt tilgængeligt gennem skrift, foredrag, udnyttelse eller på anden måde. Ligeledes anses indholdet i en før patentansøgningens indleveringsdag her i landet indleveret patentansøgning som kendt, såfremt denne ansøgning bliver almindeligt tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i § 22. Det samme gælder indholdet i en før patentansøgningens indleveringsdag her i landet indleveret ansøgning om registrering af brugsmode, hvis denne ansøgning bliver almindeligt til-

gængelig i overensstemmelse med reglerne for brugsmode. Kravet i stk. 1 om, at opfindelsen skal adskille sig væsentligt fra det kendte, gælder dog ikke i forhold til indholdet af sådanne ansøgninger.

Stk. 3. Bestemmelser om, at ansøgning, som omhandles i kapitel 3, ved anvendelse af reglen i stk. 2 i visse tilfælde skal have samme virkning som en her i landet indgivet patentansøgning, er fastsat ved §§ 29 og 38.

Stk. 4. Betingelsen i henhold til stk. 1, hvorefter opfindelser skal være nye, er ikke til hinder for, at patent meddeles på kendte stoffer eller stofblandinger til anvendelse i de i § 1, stk. 3, nævnte fremgangsmåder, såfremt anvendelsen af stoffet eller blandingen ikke er kendt ved nogen af disse fremgangsmåder.

Stk. 5. Betingelsen i stk. 1, hvorefter opfindelser skal være nye, er ligeledes ikke til hinder for, at der meddeles patent på de stoffer eller stofblandinger, der er nævnt i stk. 4 i overensstemmelse med fremgangsmåderne efter § 1, stk. 3, hvis der er tale om en specifik anvendelse af stoffet eller stofblandingen og denne specifikke anvendelse ikke er kendt ved nogen af disse fremgangsmåder.

Stk. 6. Patent kan dog meddeles på en opfindelse, uanset at den inden for de sidste 6 måneder før ansøgningens indlevering er blevet almindeligt tilgængelig, når dette er en følge af

- 1) et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, eller
- 2) at ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, har forevist opfindelsen på sådan officiel eller officielt anerkendt international udstilling, som omhandles i den i Paris den 22. november 1928 indgåede konvention om internationale udstillinger.

§ 3. Den ved patent opnåede eneret indebærer, at andre end patenthaveren ikke uhjemlet må udnytte opfindelsen ved

- 1) at fremstille, udbyde, bringe i omsætning eller anvende et produkt, der er genstand for patent, eller importere eller besidde produktet med sådant formål, eller
- 2) at anvende en fremgangsmåde, der er genstand for patent, eller udbyde den til anvendelse her i landet, såfremt den, der udbyder fremgangsmåden, ved, eller omstændighederne gør det åbenbart, at fremgangsmåden ikke må anvendes uden patenthaverens samtykke, eller
- 3) at udbyde, bringe i omsætning eller anvende et produkt, som er fremstillet ved en fremgangsmåde, der er genstand for patent, eller importere eller besidde produktet med sådant formål.

Stk. 2. Eneretten indebærer ligeledes, at andre end patenthaveren ikke uhjemlet må udnytte opfindelsen ved at levere eller tilbyde nogen, som ikke er berettiget til at udnytte opfindelsen, midler til at udøve denne her i landet, såfremt disse midler vedrører et væsentligt element i opfindelsen og leverandøren eller tilbudsgiveren ved, eller det efter omstændighederne er åbenbart, at de er egnede og bestemt til sådan anvendelse. Er midlet en i handelen almindeligt forekommende vare, gælder dette dog kun, såfremt den, der leverer

eller tilbyder at levere midlet, tilskynder modtageren til at begå handlinger som nævnt i stk. 1. Ved anvendelsen af bestemmelserne i 1. og 2. pkt. anses personer, der udfører handlinger som nævnt i stk. 3, nr. 1, 3, 4 eller 5, ikke for berettigede til at udnytte opfindelsen.

Stk. 3. Eneretten omfatter ikke

- 1) handlinger, der udføres i ikkeerhvervsmæssigt øjemed,
- 2) handlinger angående produkter, som af patenthaveren eller med dennes samtykke er bragt i omsætning her i landet eller i et andet land inden for Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS),
- 3) handlinger, som udføres i forsøgsøjemed i forbindelse med genstanden for den patenterede opfindelse,
- 4) handlinger, der er afgrænset til genstanden for den patenterede opfindelse, som er nødvendige for at kunne opnå en markedsføringstilladelse for et lægemiddel til mennesker eller dyr i EU, i en EU-medlemsstat eller i andre lande, eller
- 5) tilberedning i et apotek af et lægemiddel efter lægerecept i individuelle tilfælde eller handlinger, der vedrører det således fremstillede lægemiddel.

§ 3 a. Den beskyttelse, der er knyttet til et patent på et biologisk materiale, som i kraft af opfindelsen har bestemte egenskaber, omfatter ethvert biologisk materiale, der er fremstillet ud fra dette biologiske materiale ved reproduktion eller formering i identisk eller differentieret form, og som har de samme egenskaber.

Stk. 2. Den beskyttelse, der er knyttet til et patent på en fremgangsmåde til fremstilling af et biologisk materiale, som i kraft af opfindelsen har bestemte egenskaber, omfatter det biologiske materiale, der direkte fremstilles ved denne fremgangsmåde, samt ethvert biologisk materiale, der er fremstillet ud fra det direkte fremstillede biologiske materiale ved reproduktion eller formering i identisk eller differentieret form, og som har de samme egenskaber.

Stk. 3. Den beskyttelse, der er knyttet til et patent på et produkt, som indeholder eller består af genetisk information, omfatter ethvert materiale, hvori produktet indgår, og hvori den genetiske information er indeholdt og udøver sin funktion, jf. dog § 1 a.

Stk. 4. Beskyttelsen efter stk. 1, 2 og 3, omfatter ikke biologisk materiale, der er fremstillet ved reproduktion eller formering af et biologisk materiale, som er markedsført på en medlemsstats område af patenthaveren eller med dennes samtykke, hvis denne reproduktion eller formering er foretaget som et nødvendigt led i den anvendelse, hvortil det biologiske materiale er markedsført, forudsat at det fremstillede materiale ikke efterfølgende anvendes til yderligere reproduktion eller formering.

§ 3 b. Uanset bestemmelserne i § 3 a, stk. 1-3, indebærer salg eller anden form for markedsføring af formeringsmateriale fra planter, som foretages af patenthaveren eller med dennes samtykke, til en landbruger til landbrugsmæssige formål, at landbrugeren har tilladelse til selv at anvende sit høstudbytte til reproduktion eller formering på sin egen bedrift, idet dog omfanget af og vilkårene for dette er anført i

artikel 14¹⁵) i Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse.

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i § 3 a, stk. 1-3, indebærer salg eller anden form for markedsføring af avlsdyr eller andet animalsk reproduktionsmateriale, som foretages af patenthaveren eller med dennes samtykke, til en landbruger, at landbrugeren har tilladelse til at anvende dyret eller andet animalsk reproduktionsmateriale til egne landbrugsformål, men ikke til at sælge det i forbindelse med eller med henblik på reproduktion i kommercielt øjemed. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter bestemmelser for omfanget af og vilkårene for landbrugeren anvendelse af sådanne avlsdyr og animalske reproduktionsmaterialer til egne landbrugsformål.

§ 4. Den, som, da patentansøgningen blev indleveret, her i landet erhvervsmæssigt udnyttede opfindelsen, må uanset et meddelt patent fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dennes almindelige karakter, såfremt udnyttelsen ikke udgjorde et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører. Sådant ret til udnyttelse tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede ret kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 5. Uanset at der er meddelt patent på en opfindelse, må andre end patenthaveren udnytte opfindelsen ved brugen af et udenlandsk køretøj, fartøj eller luftfartøj under det pågældende samfærdselsmiddels midlertidige eller tilfældige tilstedeværelse her.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan bestemme, at reservedele og tilbehør til luftfartøjer uanset et meddelt patent må indføres og anvendes her til reparation af luftfartøjer hjemmehørende i en fremmed stat, der indrømmer tilsvarende rettigheder for danske luftfartøjer.

§ 6. Ansøgning om patent på en opfindelse, der tidligst 12 måneder før ansøgningsdagen er angivet i en ansøgning, som angår patent eller brugsmodelregistrering her i landet eller patent, opfindercertifikat eller brugsmodelbeskyttelse i et andet land, som er tilsluttet Pariserkonventionen af 20. marts 1883 om beskyttelse af industriel ejendomsret, skal i forhold til § 2, stk. 1, 2, 4 og 5, samt § 4 på begæring anses for indleveret samtidig med den tidligere ansøgning. Den samme ret til prioritet gælder, selv om ansøgningen om beskyttelse ikke hidrører fra et land, der er tilsluttet konventionen, når en tilsvarende prioritet fra en dansk patentansøgning eller brugsmodelansøgning i kraft af bilateral eller multilateral aftale indrømmes i det land, hvor den tidligere ansøgning blev indleveret, og dette sker på betingelser og med virkninger, der i det væsentlige stemmer overens med konventionen.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter de nærmere vilkår for retten til at gøre sådan prioritet gældende.

Kapitel 2

Patentansøgninger og deres behandling m.v.

§ 7. Patentmyndigheden her i landet er Patent- og Varemærkestyrelsen, der ledes af en direktør, og Ankenævnet for Patenter og Varemærker (Patentankenævnet). Ved patentmyndigheden forstås i denne lov patentmyndigheden her i landet, medmindre andet er angivet.

Stk. 2. Ankenævnet for Patenter og Varemærker nedsættes af erhvervs- og vækstministeren til behandling af klager over styrelsens afgørelser, jf. §§ 25 og 67, samt klager over afgørelser efter designloven, varemærkeloven m.v. Patentankenævnet består af indtil 18 medlemmer, der udnævnes for 5 år ad gangen. 2 af medlemmerne, heraf formanden, skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne beskikkes til landsdommer, mens nævnet i øvrigt skal sammensættes således, at medlemmerne tilsammen besidder den bedst mulige sagkundskab vedrørende patenter, design, varemærker samt på områder, der i henhold til lovgivningen i øvrigt er henlagt under ankenævnets kompetence. De skal have afgangseksamen fra Danmarks Tekniske Universitet, anden højere læreanstalt eller på anden vis have erhvervet den fornødne sagkundskab.

Stk. 3. Formanden bestemmer under hensyn til den enkelte sags beskaffenhed, hvem og hvor mange af nævnets medlemmer, der skal deltage i sagens behandling.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler for ankenævnets virksomhed, herunder regler om sagsbehandlingen og regler om, at klageren skal betale gebyr for at få behandlet en klage.

§ 8. Ansøgning om patent indleveres til patentmyndigheden eller i de i kapitel 3 nævnte tilfælde til patentmyndigheden i fremmed stat eller til en international organisation.

Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af opfindelsen omfattende tegninger, når sådanne er nødvendige, samt en bestemt angivelse af, hvad der søges beskyttet ved patentet (patentkrav). Den omstændighed, at opfindelsen angår en kemisk forbindelse, medfører ikke, at en bestemt anvendelse skal angives i patentkravet. Beskrivelsen skal være så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. En opfindelse, som vedrører eller indebærer brugen af biologisk materiale, skal i de tilfælde, som er angivet i § 8 a, kun anses for tilstrækkelig tydeligt angivet, såfremt betingelserne i § 8 a tillige er opfyldt.

Stk. 3. Ansøgningen skal endvidere indeholde et sammendrag af beskrivelse og patentkrav. Sammendraget skal alene tjene som teknisk information og må ikke tillægges betydning i andre henseender.

Stk. 4. I ansøgningen skal opfinderens navn angives. Søges patent af en anden end opfinderen, skal det fremgå af ansøgningen, at ansøgeren har ret til opfindelsen, og at opfinderen er informeret om, at der søges patent på opfindelsen. Patentmyndigheden kan dog kræve yderligere dokumentation for ansøgerens ret til opfindelsen.

Stk. 5. Ansøgeren skal betale det fastsatte ansøgningsgebyr. For patentansøgning skal også betales det fastsatte årsgebyr for hvert gebyrår, som påbegyndes, inden ansøgningen endeligt afgøres. Årsgebyret omfatter 1 år og regnes

første gang fra den dag, da ansøgningen blev indleveret, og derefter fra den tilsvarende dag i kalenderåret.

§ 8 a. Skal der ved udøvelsen af opfindelsen anvendes biologisk materiale, som hverken er almindeligt tilgængeligt eller kan beskrives således i ansøgningens akter, at en fagmand på grundlag af disse kan udøve opfindelsen, skal en prøve af det biologiske materiale deponeres senest den dag, da ansøgningen bliver indleveret. Prøven skal herefter fortløbende være deponeret således, at den, som ifølge denne lov er berettiget til at få udleveret en prøve, kan få udleveret prøven i Danmark. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter bestemmelser om, hvor deponering kan foretages.

Stk. 2. Ophører en deponeret prøve med at være levedygtig, eller kan en prøve af andre grunde ikke udleveres, skal denne erstattes med en ny prøve af samme biologiske materiale inden for den frist og i øvrigt i overensstemmelse med de regler, der fastsættes af erhvervs- og vækstministeren. Den nye deponering anses for foretaget allerede fra den dag, da den tidligere deponering blev foretaget.

§ 8 b. Patent- og Varemærkestyrelsen tildeler ansøgningen en indleveringsdag, hvis

- 1) der foreligger en tilkendegivelse af, at det indleverede materiale er en ansøgning,
- 2) det indleverede materiale muliggør, at ansøgerens identitet kan fastlægges, eller at ansøgeren kan kontaktes, og
- 3) det indleverede materiale indeholder en beskrivelse.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler for ansøgerens mulighed for efterfølgende at få tildelt en indleveringsdag, hvor kravene i stk. 1 ikke er opfyldt.

Stk. 3. Hvis kravene i stk. 1 ikke er opfyldt, giver Patent- og Varemærkestyrelsen ansøgeren en frist på 2 måneder til opfyldelse heraf.

§ 9. Såfremt ansøgeren fremsætter begæring herom og betaler det fastsatte gebyr, skal patentmyndigheden i overensstemmelse med regler, der fastsættes af erhvervs- og vækstministeren, foranledige, at ansøgningen nyhedsundersøges hos en international nyhedsundersøgende myndighed i henhold til bestemmelserne i artikel 15, stk. 5, i den i Washington den 19. juni 1970 indgåede patentsamarbejdsstraktat.

§ 10. I samme ansøgning må ikke søges patent på to eller flere af hinanden uafhængige opfindelser.

§ 11. Søges patent på en opfindelse, som fremgår af en af ansøgeren tidligere indleveret patentansøgning, der ikke er endeligt afgjort, skal den senere ansøgning på ansøgerens begæring og på de af erhvervs- og vækstministeren fastsatte vilkår anses som indleveret på det tidspunkt, da de akter, hvoraf opfindelsen fremgår, indkom til patentmyndigheden.

§ 12. Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre ansøgeren til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) eller på Færøerne bosat fuldmægtig, som kan repræsentere ansøgeren i alt vedrørende ansøgningen. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i patentregistret.

§ 13. En ansøgning om patent må ikke ændres således, at patent søges på noget, som ikke fremgik af ansøgningen, da denne blev indleveret.

§ 14. (Ophævet).

§ 15. Har ansøgeren ikke iagttaget de om ansøgningen givne forskrifter, eller finder patentmyndigheden, at der af andre grunde er noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, skal ansøgeren underrettes herom og opfordres til inden en nærmere angiven frist at udtale sig eller berigtige ansøgningen. Patentmyndigheden kan dog uden at høre ansøgeren foretage de ændringer i sammendraget, som den finder nødvendigt.

Stk. 2. Undlader ansøgeren inden fristens udløb at afgive den begærede udtalelse eller at træffe foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen, henlægges denne. Den i stk. 1 nævnte meddelelse skal indeholde oplysning herom.

Stk. 3. Behandlingen af ansøgningen genoptages dog, hvis ansøgeren inden 4 måneder efter udløbet af den fastsatte frist fremkommer med sine ytringer eller træffer foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen samt betaler det fastsatte genoptagelsesgebyr.

Stk. 4. Betales der ikke årsgebyr efter §§ 8, 41 og 42, henlægges ansøgningen uden forudgående underretning. Behandlingen af en af denne grund henlagt ansøgning kan ikke genoptages.

§ 16. Finder patentmyndigheden, også efter at ansøgerens besvarelse er indkommet, noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, og har ansøgeren haft lejlighed til at udtale sig om hindringen, skal ansøgningen afslås, medmindre patentmyndigheden finder grund til på ny at give ansøgeren opfordring som omhandlet i § 15, stk. 1.

§ 17. Påstår nogen over for patentmyndigheden, at han og ikke ansøgeren er berettiget til opfindelsen, kan patentmyndigheden, hvis den finder spørgsmålet tvivlsomt, opfordre ham til inden en nærmere angiven frist at anlægge retssag herom. Efterkommes opfordringen ikke, kan påstanden lades ude af betragtning ved afgørelse af patentansøgningen. Underretning herom skal gives i opfordringen.

Stk. 2. Er der anlagt sag om retten til en opfindelse, på hvilken der søges patent, kan behandlingen af patentansøgningen stilles i bero, indtil retssagen er endeligt afgjort.

§ 18. Godtgør nogen over for patentmyndigheden, at han og ikke ansøgeren er berettiget til opfindelsen, skal patentmyndigheden overføre ansøgningen til ham, såfremt han begærer det. Den, til hvem patentansøgningen således overføres, skal betale nyt ansøgningsgebyr.

Stk. 2. Er der fremsat begæring om overførelse af en patentansøgning, må ansøgningen ikke henlægges, afslås eller imødekommes, før der er taget endelig stilling til begæringen.

§ 19. Er ansøgningen i overensstemmelse med forskrifterne, og er intet fundet til hinder for meddelelse af patent, og er det konstateret, at ansøgeren er enig i den tekst, hvormed patent vil kunne meddeles, sender patentmyndigheden med-

delelse til ansøgeren om, at patent kan meddeles mod betaling af det fastsatte gebyr for publicering af patentskriftet.

Stk. 2. Efter at patentmyndigheden har sendt meddelelse som nævnt i stk. 1, må patentkravene ikke ændres således, at patentbeskyttelsens omfang udvides.

Stk. 3. Patentskriftet kan efter ansøgerens anmodning herom publiceres på dansk eller på engelsk med patentkrav på dansk.

Stk. 4. Gebyret for publicering af patentskriftet skal betales inden 2 måneder efter, at patentmyndigheden har givet meddelelse efter stk. 1. Sker dette ikke, henlægges ansøgningen. Behandlingen genoptages dog, hvis ansøgeren inden 4 måneder efter udløbet af fristen betaler gebyret for patentmeddelelse samt det fastsatte genoptagelsesgebyr.

§ 20. Når betingelserne i § 19 er opfyldt, skal patentmyndigheden meddele patent og udfærdige patentbrev. Samtidig bekendtgøres patentmeddelelsen.

Stk. 2. Patentskrift, som indeholder beskrivelse, patentkrav og sammendrag, skal kunne fås hos patentmyndigheden samtidig med patentmeddelelsens bekendtgørelse. Patentskriftet skal angive patenthaveren og opfinderen.

§ 21. Enhver er berettiget til over for patentmyndigheden at fremsætte indsigelse mod et meddelt patent. Indsigelsen skal være begrundet og være kommet frem til patentmyndigheden inden 9 måneder fra bekendtgørelsen af patentmeddelelsen. Med indsigelsen skal følge det fastsatte gebyr.

Stk. 2. Indsigelse kan alene begrundes med, at patentet er meddelt, uanset at

- 1) betingelserne i §§ 1-2 ikke er opfyldt,
- 2) det angår en opfindelse, som ikke er så tydeligt beskrevet, at en fagmand på grundlag af beskrivelsen kan udøve den, eller
- 3) dets genstand går ud over indholdet af ansøgningen, som den blev indleveret.

Stk. 3. Patentmyndigheden bekendtgør, at indsigelse er indleveret.

§ 22. Fra og med den dag, da patentet meddeles, skal akterne i ansøgnings sagen holdes tilgængelige for enhver.

Stk. 2. Når 18 måneder er forløbet fra ansøgningsdagen eller, hvis der er begæret prioritet i henhold til § 6, fra den dag, fra hvilken prioriteten er begæret, skal akterne, selv om patent ikke er meddelt, holdes tilgængelige for enhver. Er der truffet beslutning om henlæggelse eller afslag, må akterne dog ikke holdes tilgængelige, medmindre ansøgeren begærer genoptagelse, påklager det meddelte afslag eller i henhold til §§ 72 eller 73 begærer genoprettelse af rettigheder.

Stk. 3. På begæring af ansøgeren skal sagens akter gøres tilgængelige tidligere end foreskrevet i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 2 eller 3, skal bekendtgørelse herom udfærdiges.

Stk. 5. Indeholder et dokument forretningshemmeligheder, som ikke angår en opfindelse, på hvilken der søges eller er meddelt patent, kan patentmyndigheden, når særlige grunde foreligger, på begæring bestemme, at dokumentet helt eller delvis ikke skal være tilgængeligt. Er sådan begæring indgivet, må dokumentet ikke gøres tilgængeligt, før af-

gørelse er truffet, eller i det tidsrum, hvori afgørelsen kan påklages. Klage har opsættende virkning.

Stk. 6. Er en prøve af biologisk materiale deponeret i henhold til § 8 a, har enhver ret til at få en prøve af materialet, når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 1, 2 eller 3. Efter meddelelsen af patent kan udleveringen ske til enhver, der anmoder herom, uanset om patentet er ophørt eller er kendt ugyldigt. Dette medfører dog ikke, at en prøve skal udleveres til nogen, som efter bestemmelser fastsat i eller i medfør af lov ikke må befatte sig med det deponerede materiale. En prøve skal heller ikke udleveres til nogen, hvis det på grund af materialets farlige egenskaber antages, at være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven.

Stk. 7. Uanset stk. 6 kan ansøgeren begære, at udlevering af en prøve i tiden, indtil patent er meddelt, kun kan ske til en særlig sagkyndig. Hvis en ansøgning er blevet afslået, tilbagetaget eller anses for tilbagetaget, kan ansøgeren begære, at en prøve af det deponerede materiale i 20 år fra patentansøgningens indlevering, kun må udleveres til en særlig sagkyndig. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter bestemmelser om fremsættelse af begæring om udlevering, om fristen for fremsættelse af sådanne begæring og om, hvem der kan benyttes som sagkyndig.

Stk. 8. Begæring om udlevering af prøven skal fremsættes over for patentmyndigheden og indeholde en erklæring om at iagttage de begrænsninger i brugen af prøven, som fremgår af regler, der fastsættes af erhvervs- og vækstministeren. Såfremt prøven skal udleveres til en særlig sagkyndig, skal erklæringen i stedet afgives af denne.

§ 23. Er indsigelse fremkommet, skal patenthaveren gøres bekendt med indsigelsen og have lejlighed til at udtale sig om denne.

Stk. 2. Patentmyndigheden kan behandle en indsigelse, selv om patentet er ophørt eller ophører i henhold til §§ 51, 54 eller 96, selv om indsigelsen tages tilbage, eller selv om indsigeren afgår ved døden eller mister evnen til at indgå retshandler.

Stk. 3. Patentmyndigheden kan erklære patentet ugyldigt eller opretholde det i uændret eller ændret form. Hvis patentmyndigheden finder, at patentet kan opretholdes i ændret form, og det er konstateret, at patenthaveren er enig heri, ændres patentskriftet tilsvarende, efter at patenthaveren har betalt det fastsatte gebyr for publicering heraf. Hos patentmyndigheden skal der kunne fås eksemplarer af det ændrede patentskrift.

Stk. 4. Hvis patenthaveren ikke er enig i opretholdelsen af patentet i ændret form eller ikke betaler gebyret for publicering af nyt patentskrift rettidigt, erklæres patentet for ugyldigt.

Stk. 5. Patentmyndigheden bekendtgør afgørelsen af indsigelsen.

§ 24. Klage over styrelsens endelige afgørelse af en patentansøgning kan indgives til Ankenævnet for Patenter og Varemærker af ansøgeren. Patenthaveren kan klage til Ankenævnet for Patenter og Varemærker, når et patent er anset for ugyldigt, eller hvis Patent- og Varemærkestyrelsen fin-

der, at patentet kan opretholdes i ændret form efter indsigelse. Indsigeren kan klage til Ankenævnet for Patenter og Varemærker, når et patent opretholdes i uændret form, eller hvis Patent- og Varemærkestyrelsen finder, at patentet kan opretholdes i ændret form trods behørigt fremsat indsigelse. Frafalder indsigeren sin klage, kan klagen alligevel prøves, når særlige grunde hertil foreligger.

Stk. 2. Afgørelser, hvorved en begæring om genoptagelse i henhold til § 15, stk. 3, eller § 19, stk. 4, er afslået, eller hvorved begæring om overførelse i henhold til § 18 er imødekømt, kan påklages af ansøgeren. Afgørelser, hvorved en begæring om overførelse af ansøgningen er afslået, kan påklages af den, der har fremsat begæringen.

Stk. 3. Afgørelser, hvorved begæring i henhold til § 22, stk. 5, er afslået, kan påklages af den, der har fremsat begæringen.

§ 25. Klage efter § 24 indgives til Ankenævnet for Patenter og Varemærker senest 2 måneder efter, at styrelsen har givet den pågældende underretning om afgørelsen. Inden samme frist skal det herfor fastsatte gebyr betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises.

Stk. 2. Ankenævnets afgørelser kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.

Stk. 3. Søgsmål til prøvelse af afgørelser truffet af styrelsen, som kan påklages til Ankenævnet for Patenter og Varemærker, kan ikke indbringes for domstolene, forinden ankenævnets afgørelse foreligger, jf. dog §§ 52 og 53. Søgsmål til prøvelse af afgørelser, hvorved Ankenævnet for Patenter og Varemærker afslår en ansøgning om patent eller erklærer et patent ugyldigt, skal anlægges inden 2 måneder efter, at der er givet den pågældende underretning om afgørelsen.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 22, stk. 5, finder tilsvarende anvendelse med hensyn til dokumenter, der indkommer til Ankenævnet for Patenter og Varemærker.

§ 26. Bliver en ansøgning, som er tilgængelig for enhver, endeligt afslået eller henlagt, skal bekendtgørelse herom udfærdiges.

§ 27. Meddelte patenter indføres i et patentregister, der føres af patentmyndigheden.

Kapitel 3

International patentansøgning

§ 28. Ved international patentansøgning forstås en ansøgning i henhold til den i Washington den 19. juni 1970 indgåede patentsamarbejdsstraktat.

Stk. 2. International patentansøgning indleveres til en patentmyndighed eller international organisation, som i henhold til traktaten og gennemførelsesforskrifterne er berettiget til at modtage sådan ansøgning (modtagende myndighed). Til patentmyndigheden her i landet kan en international patentansøgning indleveres i overensstemmelse med regler, der fastsættes af erhvervs- og vækstministeren. Ansøgeren skal til patentmyndigheden betale det for ansøgningen fastsatte gebyr.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 29-38 finder anvendelse på internationale patentansøgninger, som omfatter Danmark.

§ 29. En international patentansøgning, for hvilken den modtagende myndighed har fastsat international indleveringsdag, har samme virkning som en her i landet den pågældende dag indleveret patentansøgning. Bestemmelsen i § 2, stk. 2, 2. pkt., finder dog kun anvendelse, såfremt ansøgningen er videreført i henhold til § 31.

§ 30. En international patentansøgning skal anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark i de tilfælde, som omhandles i traktatens artikel 24, stk. 1 i og ii.

§ 31. Ønsker ansøgeren at videreføre en international ansøgning for Danmark, skal han inden 31 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen til patentmyndigheden betale det fastsatte gebyr samt indlevere en oversættelse til dansk eller engelsk af den internationale ansøgning i det omfang, som erhvervs- og vækstministeren fastsætter, eller, såfremt ansøgningen er affattet på dansk eller engelsk, en genpart af ansøgningen.

Stk. 2. Såfremt ansøgeren har betalt det fastsatte gebyr inden de i stk. 1 fastsatte frister, kan den krævede oversættelse eller genpart indleveres inden en yderligere frist på 2 måneder, mod at der betales et fastsat tillægsgebyr inden udløbet af den yderligere frist.

Stk. 3. Opfylder ansøgeren ikke kravene i denne paragraf, skal ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark.

§ 32. (Ophævet).

§ 33. Når en international patentansøgning er videreført i henhold til § 31, finder bestemmelserne i kapitel 2 anvendelse på ansøgningen og dens behandling med de afvigelser, der er fastsat i nærværende paragraf og i §§ 34-37. Ansøgningen må kun efter ansøgerens begæring optages til behandling forinden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 31, stk. 1.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 12 kan først bringes til anvendelse fra det tidspunkt, hvor patentmyndigheden kan optage ansøgningen til behandling.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 22, stk. 2 og 3, finder anvendelse, allerede inden ansøgningen er videreført, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse i henhold til § 31 til at indlevere en oversættelse af ansøgningen, eller hvis ansøgningen er affattet på dansk eller engelsk, når ansøgeren har indleveret en genpart af den til patentmyndigheden.

Stk. 4. Ved anvendelsen af §§ 48, 56 og 60 anses en international patentansøgning at være gjort tilgængelig for enhver, når den er gjort tilgængelig i henhold til stk. 3.

Stk. 5. Opfylder patentansøgningen traktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

§ 34. I en international patentansøgning må der ikke meddeles patent eller gives afslag før efter udløbet af en af erhvervs- og vækstministeren fastsat frist, medmindre ansøgeren har givet samtykke til, at ansøgningen afgøres forinden.

§ 35. Patentmyndigheden må ikke uden ansøgerens samtykke meddele patent i en international patentansøgning eller offentliggøre den, før den er offentliggjort af Det Interna-

tionale Bureau ved Verdensorganisationen for Intellectuel Ejendomsret (WIPO) eller der er hengået 20 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen.

§ 36. Har en del af en international patentansøgning ikke været genstand for international nyhedsundersøgelse eller international forberedende patenterbarhedsprøvning, fordi ansøgningen er blevet anset at omfatte to eller flere af hinanden uafhængige opfindelser, og har ansøgeren ikke inden for den fastsatte frist betalt tillægsgebyr i henhold til traktaten, skal patentmyndigheden undersøge, om bedømmelsen var rigtig. Findes dette at være tilfældet, skal den pågældende del af ansøgningen anses for tilbagetaget hos patentmyndigheden, medmindre ansøgeren betaler det fastsatte gebyr inden 2 måneder efter, at patentmyndigheden har givet ham underretning om udfaldet af undersøgelsen. Finder patentmyndigheden, at bedømmelsen ikke var rigtig, skal den fortsætte behandlingen af ansøgningen i dens helhed.

Stk. 2. Ansøgeren kan påklage en afgørelse i henhold til stk. 1, hvorved det er antaget, at en patentansøgning omfatter to eller flere af hinanden uafhængige opfindelser. Bestemmelserne i § 25, stk. 1-3, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Stadfæstes styrelsens afgørelse, regnes fristen for betaling af gebyr i henhold til stk. 1, 2. pkt., fra den dag, da endelig afgørelse foreligger.

§ 37. Har en del af en international patentansøgning ikke været genstand for en international forberedende patenterbarhedsprøvning, fordi ansøgeren efter krav fra den internationale prøvningsmyndighed har begrænset patentkravene, skal den pågældende del af ansøgningen anses for tilbagetaget hos patentmyndigheden, medmindre ansøgeren betaler det fastsatte gebyr inden 2 måneder efter, at patentmyndigheden har anmodet herom under henvisning til begrænsningen i den foretagne prøvning.

§ 38. Har en modtagende myndighed afvist at fastsætte international indleveringsdag for en international patentansøgning, eller har den besluttet, at ansøgningen eller en begæring om, at ansøgningen skal omfatte Danmark, skal anses for tilbagetaget, skal patentmyndigheden på ansøgerens begæring efterprøve rigtigheden af afgørelsen. Det samme gælder en afgørelse fra Det Internationale Bureau, hvorefter en ansøgning skal anses som tilbagetaget.

Stk. 2. Begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 skal fremsættes over for Det Internationale Bureau inden udløbet af en af erhvervs- og vækstministeren fastsat frist. Ansøgeren skal inden udløbet af samme frist i det omfang, som erhvervs- og vækstministeren fastsætter, indlevere en oversættelse af ansøgningen til patentmyndigheden samt betale det fastsatte ansøgningsgebyr.

Stk. 3. Finder patentmyndigheden, at den modtagende myndigheds eller Det Internationale Bureaus afgørelse er urigtig, skal patentmyndigheden behandle ansøgningen i henhold til kapitel 2. Hvis international indleveringsdag ikke er fastsat af den modtagende myndighed, skal ansøgningen anses for indleveret den dag, som patentmyndigheden finder burde have været fastsat som international indleveringsdag.

Opfylder ansøgningen traktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 2, stk. 2, 2. pkt., finder anvendelse på ansøgninger, som er optaget til behandling i henhold til stk. 3, såfremt ansøgningen bliver almindeligt tilgængelig i henhold til § 22.

Kapitel 4

Patentets omfang og gyldighedstid

§ 39. Patentbeskyttelsens omfang bestemmes af patentkravene. Til forståelse af patentkravene kan vejledning hentes fra beskrivelsen.

§ 40. Et meddelt patent kan opretholdes, indtil 20 år er forløbet fra den dag, patentansøgningen blev indleveret. For patent skal betales årsgebyr for hvert gebyrår, som påbegyndes efter at patentet er meddelt.

Kapitel 5

Betaling af årsgebyrer

§ 41. Årsgebyret forfalder den sidste dag i den måned, i hvilken gebyråret begynder. Årsgebyrerne for de første 2 gebyrår forfalder dog først samtidig med gebyret for det tredje gebyrår. Årsgebyr kan tidligst betales 3 måneder før forfaldsdagen.

Stk. 2. For en senere ansøgning som omhandlet i § 11 forfalder årsgebyrer for de gebyrår, som er begyndt før den dag, den senere ansøgning blev indleveret, eller som begyndes inden 2 måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før 2 måneder er forløbet efter denne dag. For en international patentansøgning forfalder årsgebyrer for gebyrår, som er begyndt før den dag, ansøgningen blev videreført efter § 31 eller optaget til behandling efter § 38, eller som begynder inden 2 måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før 2 måneder efter den dag ansøgningen blev videreført eller optaget til behandling.

Stk. 3. Årsgebyr kan med den fastsatte forhøjelse betales indtil 6 måneder efter, at det forfalder.

Stk. 4. Patent- og Varemærkestyrelsen opkræver årsgebyrer hos patentansøgeren, patenthaveren eller en eventuel udpeget fuldmægtig, men Patent- og Varemærkestyrelsen er ikke ansvarlig for rettighedstab som følge af manglende opkrævning.

§ 42. Er opfinderen ansøger eller indehaver af patentet, og skønnes det at være forbundet med betydelige vanskeligheder for ham at betale årsgebyrer, kan patentmyndigheden meddele ham henstand med betaling af disse, såfremt begæring herom fremsættes senest den dag, da årsgebyrerne første gang forfalder. Henstand kan meddeles for indtil 3 år ad gangen, dog ikke længere end indtil 3 år fra patentets meddelelse. Begæring om forlænget henstand skal fremsættes senest den dag, da meddelt henstand udløber.

Stk. 2. Afslås begæring om henstand eller forlænget henstand, anses betaling inden 2 måneder derefter for rettidig.

Stk. 3. Årsgebyr, med hvis betaling der er givet henstand efter stk. 1, kan med samme forhøjelse som nævnt i § 41,

stk. 3, betales inden 6 måneder efter det tidspunkt, til hvilket henstand er givet.

Kapitel 6

Licens, overdragelse m.v.

§ 43. Har patenthaveren givet en anden ret til erhvervs-mæssigt at udnytte opfindelsen (licens), kan licenshaveren ikke overdrage denne ret til andre, medmindre andet måtte være aftalt.

§ 44. Er et patent overgået til en anden, er licens givet, er et patent pantsat, er der foretaget udlæg i patentet eller er patenthaver taget under konkursbehandling, skal dette på begæring indføres i patentregistret.

Stk. 2. Godtgøres det, at en registreret licens er ophørt, skal licensen slettes af registret.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder også for tvangslicens og rettigheder i henhold til § 53, stk. 2.

Stk. 4. Søgsmål vedrørende et patent kan altid anlægges mod den, som i registret er indført som patenthaver, og meddelelse fra patentmyndigheden kan sendes til ham.

§ 45. Hvis en patenteret opfindelse, når der er forløbet 3 år fra patentets meddelelse og 4 år fra patentansøgningens indlevering, ikke udøves her i landet i et rimeligt omfang, kan den, som her i landet vil udøve opfindelsen, opnå tvangslicens dertil, medmindre der foreligger skellig grund til undladelsen.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan bestemme, at udøvelse i et andet land skal sidestilles med udøvelse her i landet ved anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1. Sådant bestemmelse kan gøres betinget af gensidighed.

§ 46. Indehaveren af et patent på en opfindelse, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmodel, der tilhører en anden, kan opnå tvangslicens til udnyttelse af den ved det sidstnævnte patent beskyttede opfindelse eller den ved brugsmodelregistreringen beskyttede frembringelse, hvis den førstnævnte opfindelse udgør et vigtigt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk betydning.

Stk. 2. Indehaveren af patentet på den opfindelse eller af den registrerede brugsmodel, til hvis udnyttelse der er meddelt tvangslicens i medfør af bestemmelsen i stk. 1, skal på rimelige vilkår kunne opnå tvangslicens til udnyttelse af den anden opfindelse.

§ 46 a. En sortsejer, der ikke kan opnå eller udnytte en plantenyhedsbeskyttelse uden at krænke et ældre patent, kan ansøge om tvangslicens til udnyttelse af opfindelsen, hvis tvangslicensen er nødvendig for udnyttelsen af den sort, der skal nyhedsbeskyttes, og mod betaling af en rimelig licensafgift. Tvangslicens meddeles kun, hvis sortsejeren godtgør, at sorten udgør et vigtigt teknisk fremskridt af væsentlig økonomisk betydning i forhold til opfindelsen.

Stk. 2. Har en patenthaver efter lov om plantenyheder fået tvangslicens til at udnytte en beskyttet plantenyhed, har sortsejeren ret til på rimelige vilkår at opnå gensidig licens til udnyttelse af opfindelsen.

§ 47. Når vigtige almene interesser gør det påkrævet, kan den, der erhvervsmæssigt vil udnytte en opfindelse, på hvilken en anden har patent, få tvangslicens hertil.

§ 48. Den, som, da en patentansøgning blev gjort tilgængelig for enhver, her i landet erhvervsmæssigt udnyttede den opfindelse, på hvilken patent søges, kan, hvis ansøgningen fører til patent, få tvangslicens til udnyttelsen, når ganske særlige grunde taler herfor, og han ikke havde kendskab til ansøgningen og ej heller med rimelighed har kunnet skaffe sig sådant kendskab. Sådant ret tilkommer under tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet.

Stk. 2. Sådant tvangslicens kan omfatte tiden forud for patentets meddelelse.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan bestemme, at udnyttelse i et andet land skal sidestilles med udnyttelse her i landet ved anvendelsen af bestemmelsen i stk. 1. Sådant bestemmelse kan gøres betinget af gensidighed

§ 49. Tvangslicens må kun meddeles den, som ikke ved aftale har kunnet opnå licens på rimelige vilkår, og som kan antages at være i stand til at udnytte opfindelsen på rimelig og forsvarlig måde og i overensstemmelse med licensen.

Stk. 2. Tvangslicens er ikke til hinder for, at patenthaveren selv udnytter opfindelsen eller meddeler licens til andre.

Stk. 3. Tvangslicens kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet. For tvangslicens meddelt efter § 46, stk. 1, gælder endvidere, at overdragelse af tvangslicensen skal ske sammen med det patent, hvis udnyttelse er afhængig af et patent eller en registreret brugsmodel, der tilhører en anden.

Stk. 4. Tvangslicens vedrørende halvlederteknologi kan kun meddeles til offentlig ikkekommerciel udnyttelse eller for at bringe en konkurrencebegrænsende adfærd, som er fastslået ved dom eller administrativ afgørelse, til ophør.

§ 50. Sø- og Handelsretten afgør i første instans, om tvangslicens skal meddeles og bestemmer ligeledes, i hvilket omfang opfindelsen må udnyttes, samt fastsætter vederlaget og de øvrige vilkår for tvangslicensen. For så vidt forholdene måtte ændre sig væsentligt, kan retten på begæring af hver af parterne ophæve licensen eller fastsætte nye vilkår for denne.

Kapitel 7

Patentets ophør, administrativ omprøvning m.v.

§ 51. Betales årsgebyr ikke i overensstemmelse med reglerne i §§ 40, 41 og 42, bortfalder patentet fra og med begyndelsen af det gebyrår, for hvilket gebyr ikke er betalt.

§ 52. Et patent kan ved dom kendes ugyldigt, hvis

- 1) det er meddelt, uanset at betingelserne i §§ 1-2 ikke er opfyldt,
- 2) det angår en opfindelse, som ikke er så tydeligt beskrevet, at en fagmand på grundlag af beskrivelsen kan udøve den,

- 3) dets genstand går ud over indholdet af ansøgningen, som den blev indleveret, eller
- 4) omfanget af patentbeskyttelsen er blevet udvidet, efter at patentmyndigheden i henhold til § 19, stk. 1, har sendt meddelelse til ansøgeren om, at patent kan meddeles.

Stk. 2. Et patent kan dog ikke kendes ugyldigt i sin helhed af den grund, at patenthaveren var blot delvis berettiget til patentet.

Stk. 3. Sag kan, bortset fra de i stk. 4 nævnte tilfælde, rejses af enhver.

Stk. 4. Sager, som begrundes med, at patent er meddelt en anden end den, der i henhold til § 1, er berettiget hertil, kan alene rejses af den, der påstår sig berettiget til patentet. Sagen skal rejses inden 1 år efter, at den berettigede har fået kundskab om patentets meddelelse og de øvrige forhold, på hvilke søgsmålet støttes. Var patenthaveren i god tro, da patentet blev meddelt, eller da han erhvervede patentet, kan sagen ikke rejses senere end 3 år efter patentets meddelelse.

§ 53. Er patent meddelt en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget dertil, skal retten, hvis der nedlægges påstand derom af den berettigede, overføre patentet til denne. Bestemmelserne i § 52, stk. 4, om tidspunktet for sagens anlæg finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Den, hvem patentet frakendes, er, når han i god tro her i landet erhvervsmæssigt har udnyttet opfindelsen eller truffet væsentlige foranstaltninger hertil, berettiget til mod rimeligt vederlag og i øvrigt på rimelige vilkår at fortsætte den påbegyndte eller iværksætte den planlagte udnyttelse med bibeholdelse af dennes almindelige karakter. Sådant ret tilkommer under samme forudsætninger også indehavere af registrerede licensrettigheder.

Stk. 3. Rettigheder i henhold til stk. 2 kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori de udnyttes, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 53 a. Sag om ugyldighedskendelse, som rejses, mens en indsigelse i henhold til § 21 ikke er færdigbehandlet af patentmyndigheden, kan af retten stilles i bero, indtil der er truffet endelig afgørelse af patentmyndigheden.

§ 53 b. Enhver kan over for patentmyndigheden fremsætte begæring om, at et patent, der er meddelt af patentmyndigheden eller er meddelt med virkning for Danmark efter § 75, omprøves.

Stk. 2. Begæring efter stk. 1 kan ikke indleveres, så længe indsigelse endnu kan fremsættes, eller så længe en indsigelsessag ikke er endeligt afgjort. Hvis en sag ved domstolene vedrørende et patent ikke er endeligt afgjort, kan der ikke fremsættes en begæring efter stk. 1 vedrørende det pågældende patent.

Stk. 3. Rejses sag ved domstolene om et patent, inden der er truffet endelig afgørelse om en begæring efter stk. 1 vedrørende samme patent, skal patentmyndigheden stille behandlingen af begæringen i bero, indtil sagen er endeligt afgjort, medmindre begæringen er fremsat af patenthaveren.

Stk. 4. Er begæring om omprøvning indleveret, skal patenthaveren gøres bekendt hermed og have lejlighed til at

udtale sig om denne. Patentmyndigheden bekendtgør, at begæring om omprøvning er indleveret.

Stk. 5. Patentmyndigheden kan behandle en begæring om omprøvning, selv om patentet er ophørt eller ophører i henhold til §§ 51, 54 eller 96. Patentmyndigheden kan ligeledes behandle begæringen, selv om begæringen tages tilbage, eller selv om den, der har begæret omprøvningen, afgår ved døden eller mister evnen til at indgå retshandler.

Stk. 6. Med begæringen om administrativ omprøvning efter stk. 1 skal følge det fastsatte gebyr.

§ 53 c. Begæring om omprøvning fra andre end patenthaveren kan alene støttes på de ugyldighedsgrunde, der er nævnt i § 52, stk. 1.

Stk. 2. Patentmyndigheden kan erklære patentet ugyldigt eller opretholde det i ændret eller uændret form. Patentmyndigheden undersøger, om begæringen kan imødekommes, og hvis begæringen kan imødekommes, om de grunde, der er nævnt i § 52, stk. 1, er til hinder for, at patentet opretholdes i ændret form.

§ 53 d. Hvis en begæring fra andre end patenthaveren ikke kan imødekommes, afslås begæringen, og patentet opretholdes i uændret form.

Stk. 2. Kan begæringen imødekommes, men kan patentet ikke opretholdes i ændret form, erklærer patentmyndigheden patentet for ugyldigt. Kan patentet opretholdes i ændret form, ændres patentet tilsvarende, såfremt patenthaveren er enig i den ændrede formulering, som patentmyndigheden vil give patentet. Er patenthaveren ikke enig i den ændrede formulering, erklæres patentet for ugyldigt.

Stk. 3. Når der er truffet afgørelse om at opretholde patentet i ændret form, skal patenthaveren betale det fastsatte gebyr for publicering af nyt patentskrift inden for den fastsatte frist. Betales gebyret ikke rettidigt, erklæres patentet for ugyldigt.

Stk. 4. Patentmyndigheden bekendtgør afgørelsen af en administrativ omprøvning.

§ 53 e. Patenthaveren selv kan på de i § 53 b, stk. 2 og 6, anførte betingelser begære sit patent begrænset ved ændring af beskrivelsen, kravene eller tegningerne. Hvis patenthaveren anmoder om eller har anmodet om begrænsning eller ophævelse af patentet ved Den Europæiske Patentmyndighed i medfør af den europæiske patentkonventions artikel 105 a-105 c, skal patentmyndigheden her i landet stille behandlingen af en begæring i medfør af 1. pkt. i bero, indtil Den Europæiske Patentmyndighed har truffet afgørelse i sagen. Patentmyndigheden her i landet genoptager på patenthavers begæring herom anmodningen i henhold til 1. pkt., såfremt der ikke var fuld identitet mellem denne anmodning og den begæring om central begrænsning, som patenthaver indleverede til Den Europæiske Patentmyndighed.

Stk. 2. Patentmyndigheden undersøger da, om de grunde, der er nævnt i § 52, stk. 1, er til hinder for at opretholde patentet i den ændrede form, patenthaveren ønsker. Kan den begærede begrænsning herefter godkendes, ændres patentet i overensstemmelse hermed, og § 53 d, stk. 3 og 4, finder da

tilsvarende anvendelse, dog at patentet ophæves, såfremt gebyret for publicering af nyt patentskrift ikke betales rettidigt.

Stk. 3. Hvis patentet derimod ikke kan opretholdes i den begærede begrænsede form, skal begæringen om begrænsning afslås.

§ 53 f. Hvis et patent er ændret i henhold til §§ 53 d eller 53 e, skal der fra det tidspunkt, hvor der sker bekendtgørelse ifølge § 53 d, stk. 4, hos patentmyndigheden kunne fås eksemplarer af det nye patentskrift med beskrivelse, tegninger og patentkrav i den ændrede form.

§ 54. Giver patenthaveren over for patentmyndigheden afkald på patentet, skal patentmyndigheden erklære patentet for ophævet i sin helhed.

Stk. 2. Er der rejst søgsmål om overførelse af patent, kan patentet ikke erklæres ophævet, før søgsmålet er endeligt afgjort.

§ 55. Når et patent er bortfaldet eller erklæret ophævet eller ved endelig dom erklæret ugyldigt eller overført til en anden, skal patentmyndigheden udfærdige bekendtgørelse herom.

§ 55 a. Hvis et patent erklæres helt eller delvis ugyldigt, anses patentet, i det omfang det er blevet erklæret ugyldigt, allerede fra den dag, patentansøgningen blev indleveret, ikke at have haft de virkninger, der er angivet i § 3.

Kapitel 8

Pligt til at give oplysning om patent

§ 56. En patentansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om patent, inden akterne vedrørende ansøgningen er blevet tilgængelige for enhver, er pligtig på begæring at give sit samtykke til, at vedkommende får adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgningssagen. Omfatter ansøgningen en deponeret prøve af biologisk materiale som nævnt i § 8 a, skal vedkommende også have ret til at få udleveret en prøve. Bestemmelserne i § 22, stk. 6, 2. og 3. pkt., stk. 7 og 8, finder anvendelse i disse tilfælde.

Stk. 2. Den, som enten ved direkte henvendelse til en anden eller i annoncer eller ved påskrift på varer eller deres indpakning eller på anden måde angiver, at patent er ansøgt eller meddelt, uden samtidig at angive patentets eller ansøgningens nummer, er pligtig uden unødigt ophold at give den, der begærer det, sådan oplysning. Angives det vel ikke udtrykkeligt, at patent er ansøgt eller meddelt, men er oplysningen egnet til at fremkalde den opfattelse, at dette er tilfældet, skal der på begæring uden unødigt ophold gives oplysning om, hvorvidt patent er ansøgt eller meddelt.

Kapitel 9

Straf- og erstatningsansvar m.v.

§ 57. Med bøde straffes den, som forsætligt eller groft uagtsomt gør indgreb i den eneret, som et patent medfører (patentindgreb).

Stk. 2. Er overtrædelsen begået forsætligt og under skærpende omstændigheder, kan straffen stige til fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter §

299 b i straffeloven for Færøerne. Skærpende omstændigheder anses navnlig at foreligge, hvis der ved overtrædelsen tilsigtes en betydelig og åbenbart retsstridig vinding.

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i kapitel 5 i straffeloven for Færøerne.

Stk. 4. Overtrædelser, som omfattes af stk. 1, påtales af den forurettede. Overtrædelser, som omfattes af stk. 2, påtales kun efter den forurettedes begæring, medmindre almene hensyn kræver påtale.

§ 58. Den, som forsætligt eller uagtsomt begår patentindgreb, skal betale

- 1) et rimeligt vederlag til den forurettede for udnyttelsen og
- 2) en erstatning til den forurettede for den yderligere skade, som overtrædelsen har medført.

Stk. 2. Ved fastsættelse af erstatning efter stk. 1, nr. 2, skal der tages hensyn til bl.a. den forurettedes tabte fortjeneste og krænkerens uberettigede fortjeneste.

Stk. 3. I sager, der omfattes af stk. 1, kan der derudover fastsættes en godtgørelse til den forurettede for ikkeøkonomisk skade.

§ 59. Med henblik på at forebygge yderligere patentindgreb kan retten efter påstand ved dom bl.a. bestemme, at et produkt, der udgør et patentindgreb, skal

- 1) tilbagekaldes fra handelen,
- 2) endeligt fjernes fra handelen,
- 3) tilintetgøres,
- 4) udleveres til den forurettede eller
- 5) ændres på en nærmere angiven måde.

Stk. 2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på apparater, materialer, redskaber el.lign., der primært har været anvendt til ulovlig fremstilling af en patenteret opfindelse.

Stk. 3. Foranstaltningerne efter stk. 1 skal gennemføres uden godtgørelse til krænkeren og berører ikke en mulig erstatning til den forurettede. Foranstaltningerne skal gennemføres for krænkerens regning, medmindre særlige grunde taler herimod.

Stk. 4. Ved en dom om foranstaltninger efter stk. 1 skal retten tage hensyn til forholdet mellem krænkersens omfang, de beordrede foranstaltninger og tredjemands interesser.

Stk. 5. Retten kan efter påstand give krænkeren tilladelse til at råde over de i stk. 1 og 2 nævnte produkter, apparater, materialer, redskaber el.lign. i patentets gyldighedstid eller en del af denne mod et rimeligt vederlag. Dette gælder dog kun, hvis

- 1) krænkeren hverken har handlet forsætligt eller uagtsomt,
- 2) foranstaltningerne efter stk. 1 ville skade krænkeren uforholdsmæssigt meget og
- 3) et rimeligt vederlag er tilstrækkeligt.

§ 60. Udnytter nogen uhjemlet erhvervsmæssigt en opfindelse, efter at akterne i ansøgningssagen er gjort tilgængelige for enhver, og fører ansøgningen til patent, finder bestemmelserne om patentindgreb bortset fra § 57 tilsvarende anvendelse. I tiden, indtil patent er meddelt, omfatter patent-

beskyttelsen kun det, som fremgår såvel af patentkravene, som de forelå, da ansøgningen blev almindeligt tilgængelig, som af patentet, som det er meddelt eller er opretholdt i ændret affattelse efter § 23, stk. 3.

Stk. 2. Hvis akterne i ansøgningssagen foreligger på engelsk, finder stk. 1 alene anvendelse fra det tidspunkt, hvor ansøger har indleveret en oversættelse af patentkravene til dansk.

Stk. 3. Den pågældende skal kun betale erstatning efter § 58 for skade som følge af indgreb, der er sket før bekendtgørelsen om patentets meddelelse efter § 20, i det omfang det skønnes rimeligt.

Stk. 4. Forældelse af erstatningskrav efter stk. 1 indtræder tidligst 1 år efter, at indsigelsesfristen for patentet er udløbet, eller efter at patentmyndigheden har besluttet at opretholde patentet.

§ 60 a. I en dom, hvorved nogen dømmes efter §§ 58-60, kan retten på begæring bestemme, at dommen skal offentliggøres i sin helhed eller i uddrag.

Stk. 2. Pligten til offentliggørelsen påhviler krænkeren. Offentliggørelsen skal ske for krænkerens regning og på en så fremtrædende måde, som det med rimelighed kan forlanges.

§ 61. I sager om patentindgreb kan kun gøres gældende, at patentet er ugyldigt, dersom påstand om, at patentet kendes ugyldigt, nedlægges over for patenthaveren, eventuelt efter at denne er tilstævnet efter reglerne i § 63, stk. 4. Kendes patentet ugyldigt, kommer bestemmelserne i §§ 57-60 ikke til anvendelse.

§ 62. Den, som i de i § 56 nævnte tilfælde undlader at efterkomme, hvad der påhviler ham, eller giver urigtig oplysning, straffes med bøde, for så vidt ikke strengere straf er forskyldt efter anden lovgivning, og er pligtig at erstatte derved forvoldt skade i det omfang, dette skønnes rimeligt.

Stk. 2. Bestemmelserne i § 57, stk. 3 og 4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 63. Den, der anlægger sag om et patents ugyldighed, om overførelse af patent eller om tvangslicens, skal samtidig meddele dette til patentmyndigheden og i anbefalet postfor-sendelse give meddelelse om sagsanlægget til enhver i patentregistret indført licenshaver, hvis adresse er angivet i registret. Den, der begærer et patent omprøvet administrativt, skal samtidig hermed give de nævnte licenshavere meddelelse herom. En licenshaver, der vil anlægge sag om indgreb i patentet, skal på tilsvarende måde give meddelelse herom til patenthaveren, hvis dennes adresse er angivet i registret.

Stk. 2. Dokumenterer sagsøgeren, eller den, der har begæret administrativ omprøvning, ikke på sagens første tægtedag eller ved begæring om omprøvning ved dennes indlevering, at meddelelse efter stk. 1, har fundet sted, kan retten ellers ved begæring af omprøvning patentmyndigheden fastsætte en frist til opfyldelse af betingelserne i stk. 1. Oversides den fastsatte frist, afvises sagen.

Stk. 3. I sager om patentindgreb, anlagt af patenthaveren, skal sagsøgte give meddelelse efter reglerne i stk. 1 til patentmyndigheden og registrerede licenshavere, såfremt han

vil nedlægge påstand om, at patentet kendes ugyldigt. Bestemmelsen i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, således at påstanden om, at patentet kendes ugyldigt, afvises, hvis den fastsatte frist oversiddes.

Stk. 4. I sager om patentindgreb, anlagt af en licenshaver, kan sagsøgte tilstævne patenthaveren uden hensyn til dennes værneting for over for ham at nedlægge påstand om, at patentet kendes ugyldigt. Bestemmelserne i kap. 34 i lov for Færøerne om rettens pleje finder tilsvarende anvendelse.

§ 64. Ansøgere og patenthavere, der ikke er bosat her i landet, anses i sager, der anlægges efter denne lov, for at have hjemting i København.

§ 64 a. Hvis et patents genstand er en fremgangsmåde til fremstilling af et nyt produkt, betragtes samme produkt, når det er fremstillet af en anden person end patenthaveren, som fremstillet ved den patenterede fremgangsmåde, medmindre det modsatte bevises.

Stk. 2. I forbindelse med bevisførelsen for det modsatte skal sagsøgte berettigede interesse i at beskytte sine fabriktions- og forretningshemmeligheder tilgodeses.

§ 65. Udskrift af domme i sager, der anlægges efter denne lov, sendes til patentmyndigheden ved rettens foranstaltning.

§ 65 a. Hvis told- og skatteforvaltningen får en formodning om krænkelse omfattet af § 57, kan oplysninger herom videregives til rettighedshaver.

Kapitel 10

Forskellige bestemmelser

§ 66. Patent- og Varemærkestyrelsen kan opfordre patenthaver til at udpege en i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS) eller på Færøerne bosat fuldmægtig, som på patenthavens vegne kan modtage forkyndelser og andre meddelelser vedrørende patentet. Fuldmægtigens navn og adresse skal indføres i patentregistret.

§ 67. Klage over styrelsens afgørelser i medfør af §§ 44, 53 d, 53 e, 72, stk. 1 og 2, 73 samt 96 kan af ansøgeren, patenthaveren eller den, der har begæret administrativ omprøvning eller patentets ophør, indgives til Ankenævnet for Patenter og Varemærker senest 2 måneder efter, at der er givet vedkommende underretning om afgørelsen. Andre, der har interesse i den pågældende afgørelse, kan senest 2 måneder efter, at afgørelsen er bekendtgjort, indgive tilsvarende klage.

Stk. 2. Inden den i stk. 1 nævnte frist skal det for klagen fastsatte gebyr betales. Sker dette ikke, skal klagen afvises.

Stk. 3. Bestemmelserne i § 25, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse.

§ 68. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om betaling for særlige ekspeditioner, publikationer, udskrifter, kurser m.v.

§ 69. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter nærmere regler om patentansøgninger og deres behandling, om behandling af indsigelser, om administrativ omprøvning, om genoprettelse, om afkald på patent, om patentregistrets ind-

retning og førelse, om Patenttidendes udgivelse og indhold, om udveksling af elektroniske data med patentmyndigheden samt om styrelsens forretningsgang. Det kan herunder bestemmes, at patentmyndighedens journaler over indkomne ansøgninger skal være tilgængelige for enhver. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler til bestemmelse af, hvilke dage der betragtes som lukkedage for patentmyndigheden.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan bestemme, at patentmyndigheden på begæring af et andet lands myndighed kan give denne oplysning om behandlingen af her indleverede patentansøgninger, samt at patentmyndigheden ved afgørelsen af, om betingelserne for patenterbarhed foreligger, kan godtage nyhedsundersøgelser, som i denne henseende har fundet sted ved tilsvarende myndighed i et andet land eller ved en international institution.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan endvidere bestemme, at ansøgere, der i et land har indgivet en tilsvarende ansøgning om patent, på begæring af patentmyndigheden og inden for en af denne fastsat frist skal give oplysning om det resultat af undersøgelsen af opfindelsens patenterbarhed, der er meddelt ham af vedkommende lands patentmyndighed, samt fremsende genpart af skriftvekslingen med denne. Oplysningspligt kan dog ikke foreskrives for så vidt angår sådan i kapitel 3 omhandlet patentansøgning, som har været genstand for international forberedende patenterbarhedsprøvning, om hvilken der er indleveret rapport til patentmyndigheden.

§ 70. På opfindelser, der vedrører krigsmateriel eller fremgangsmåder til fremstilling af krigsmateriel, kan der meddeles hemmeligt patent i overensstemmelse med de herom givne særlige regler.

§ 71. Patent- og Varemærkestyrelsen kan efter anmodning påtage sig at løse særlige opgaver, der har karakter af teknologisk service.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om denne service, om betalingen herfor samt om betalingen af gebyr for rykkerskrivelser ved for sen betaling.

Stk. 3. Lov om offentlighed i forvaltningen gælder, bortset fra § 4, stk. 2, ikke for de opgaver, der er nævnt i stk. 1.

§ 72. Vil en patentansøger eller patenthaver lide retstab, fordi han ikke har overholdt en i denne lov eller med hjemmel heri over for patentmyndigheden fastsat frist, men har han udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af ham, skal patentmyndigheden på begæring genoprette retighederne. Begæringen skal indgives til patentmyndigheden inden 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede fristoverskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Inden for samme frister skal han foretage den undladte handling og betale det for genoprettelse fastsatte gebyr.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder anvendelse på den i § 6, stk. 1, nævnte frist, hvis en patentansøger i en efterfølgende ansøgning begærer genoprettelse af sin prioritet inden 2 måneder fra udløbet af den i § 6, stk. 1, nævnte frist.

§ 73. Har ansøgeren i de i § 31 nævnte tilfælde benyttet forsendelse med post, og fremkommer forsendelsen ikke ret-

tidigt, men træffes foranstaltningen inden 2 måneder efter, at ansøgeren indså eller burde have indset, at fristen var overskredet, og senest 1 år efter fristens udløb, skal patentmyndigheden genoprette rettighederne, såfremt

- 1) postforbindelserne har været afbrudt inden for de sidste 10 dage forud for fristens udløb på grund af krig, revolution, borgerlige uroligheder, strejke, naturkatastrofe eller anden lignende omstændighed på det sted, hvor afsenderen har sin virksomhed eller opholder sig, og forsendelsen er afsendt til patentmyndigheden inden 5 dage efter, at postforbindelserne er genoptaget, eller
- 2) forsendelsen har været afsendt rekommanderet til patentmyndigheden senest 5 dage før fristens udløb, dog kun hvis forsendelsen har været sendt som luftpost, hvor dette har været muligt, eller hvis afsenderen har haft grund til at antage, at forsendelsen ved befordring med almindelig post ville være modtaget senest 2 dage fra afsendelsesdagen.

Stk. 2. Ønsker patentansøgeren rettighederne genoprettet i henhold til stk. 1, skal han inden den nævnte frists udløb indgive begæring herom til patentmyndigheden.

§ 74. Når en begæring i henhold til §§ 72 eller 73 er imødekommet, og en patentansøgning, der er henlagt eller afslået efter, at den er blevet tilgængelig for enhver, som følge deraf skal optages til fortsat behandling, eller et bortfaldet patent skal anses for opretholdt, skal der udfærdiges bekendtgørelse herom.

Stk. 2. Den, som, efter at den fastsatte frist for genoptagelse af en henlagt ansøgning er udløbet, eller efter at ansøgningen er afslået, eller efter at patentets bortfald er bekendtgjort, men inden bekendtgørelse i henhold til stk. 1 er udfærdiget, i god tro har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil kan fortsætte udnyttelsen med bibeholdelse af dennes almindelige karakter.

Stk. 3. Den i stk. 2 omhandlede ret kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 74 a. Henlægger erhvervs- og vækstministeren sine befojelselser efter loven til Patent- og Varemærkestyrelsen, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

Kapitel 10 A

(Sættes ikke i kraft for Færøerne).

Kapitel 10 B

Supplerende beskyttelsescertifikater

§ 91. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler, der er nødvendige for anvendelsen her i landet af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om indførelse af supplerende beskyttelsescertifikater.

Stk. 2. For behandlingen af sager vedrørende supplerende beskyttelsescertifikat betales et gebyr.

Stk. 3. § 57 om strafansvar for patentindgreb finder tilsvarende anvendelse ved indgreb i den eneret, som et beskyttelsescertifikat som omhandlet i stk. 1 medfører.

Stk. 4. Erhvervs- og vækstministeren kan efter forhandling med Færøernes hjemmestyre fastsætte bestemmelser om, at de i stk. 1 nævnte forordninger om supplerende beskyttelsescertifikater finder anvendelse på Færøerne.

Kapitel 10 C

(Sættes ikke i kraft for Færøerne).

Kapitel 10 D

Gebyrer

§ 98. For ansøgning om dansk patent betales et gebyr på 3.000 kr., jf. § 8, stk. 5. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 300 kr. for hvert patentkrav, der overstiger de første 10 krav.

Stk. 2. For konvertering af en europæisk patentansøgning til en dansk patentansøgning betales et gebyr på 3.000 kr., jf. § 88, stk. 1, nr. 3. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 300 kr. for hvert patentkrav, der overstiger de første 10 krav.

Stk. 3. For ansøgning om videreførelse af en international patentansøgning for Danmark betales et gebyr på 3.000 kr., jf. § 31, stk. 1, og § 38, stk. 2. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 300 kr. for hvert patentkrav, der overstiger de første 10 krav. For senere indlevering af en oversættelse af eller genpart af den internationale patentansøgning betales et tillægsgebyr på 1.100 kr., jf. § 31, stk. 2.

Stk. 4. For Patent- og Varemærkestyrelsens behandling i henhold til §§ 36 og 37 om internationale patentansøgninger betales 3.800 kr.

Stk. 5. For Patent- og Varemærkestyrelsens ekspedition i forbindelse med nyhedsundersøgelse hos en international nyhedsundersøgende myndighed betales 500 kr., jf. § 9.

Stk. 6. For publicering af patentskrift betales et gebyr på 2.850 kr., jf. § 19, stk. 1. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 80 kr. for publicering af hver påbegyndt side, hvorved beskrivelsen med tilhørende patentkrav, tegninger, fotografier og sammendrag overstiger 35 sider. Der betales maksimalt tillægsgebyr for 400 sider.

Stk. 7. For publicering af europæisk patentskrift i henhold til § 77, stk. 2, betales et gebyr på 1.050 kr. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 80 kr. for publicering af hver påbegyndt side, hvorved beskrivelsen med tilhørende patentkrav, tegninger og fotografier overstiger 35 sider. Der betales maksimalt tillægsgebyr for 400 sider.

§ 99. For patentansøgning, patent og europæisk patent betales et årsgebyr, jf. § 8, stk. 5, § 40 og § 81, stk. 1, med følgende beløb pr. år:

- 1) 1. gebyrår: 500 kr.
- 2) 2. gebyrår: 500 kr.
- 3) 3. gebyrår: 500 kr.
- 4) 4. gebyrår: 1.100 kr.
- 5) 5. gebyrår: 1.250 kr.
- 6) 6. gebyrår: 1.400 kr.
- 7) 7. gebyrår: 1.600 kr.
- 8) 8. gebyrår: 1.800 kr.

- 9) 9. gebyrår: 2.050 kr.
- 10) 10. gebyrår: 2.300 kr.
- 11) 11. gebyrår: 2.550 kr.
- 12) 12. gebyrår: 2.800 kr.
- 13) 13. gebyrår: 3.050 kr.
- 14) 14. gebyrår: 3.300 kr.
- 15) 15. gebyrår: 3.600 kr.
- 16) 16. gebyrår: 3.900 kr.
- 17) 17. gebyrår: 4.200 kr.
- 18) 18. gebyrår: 4.500 kr.
- 19) 19. gebyrår: 4.800 kr.
- 20) 20. gebyrår: 5.100 kr.

Stk. 2. Årsgebyrer, der betales efter forfaldsdagen og indtil 6 måneder derefter, forhøjes med 20 pct.

§ 100. For fremsættelse af indsigelse mod et meddelt patent betales 2.500 kr., jf. § 21, stk. 1.

Stk. 2. For begæring om administrativ omprøvning betales 7.000 kr., jf. § 53 b, stk. 6.

Stk. 3. For publicering af ændret patentskrift i henhold til § 23, stk. 3, § 53 d, stk. 3, eller § 53 e, stk. 2, betales et gebyr på 2.850 kr. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 80 kr. for publicering af hver påbegyndt side, hvormed beskrivelsen med tilhørende patentkrav, tegninger, fotografier og sammendrag overstiger 35 sider. Der betales maksimalt tillægsgebyr for 400 sider.

Stk. 4. For publicering af ændret patentskrift i henhold til § 86, stk. 1, betales et gebyr på 1.050 kr. Der betales endvidere et tillægsgebyr på 80 kr. for hver påbegyndt side, hvormed beskrivelsen med tilhørende patentkrav, tegninger og fotografier overstiger 35 sider. Der betales maksimalt tillægsgebyr for 400 sider.

§ 101. For anmodning om genoptagelse af en patentansøgning betales 700 kr., jf. § 15, stk. 3, og § 19, stk. 4.

Stk. 2. For anmodning om genoprettelse af en patentansøgning eller et meddelt patent betales 3.000 kr., jf. § 72.

§ 102. For Patent- og Varemærkestyrelsens ekspedition i sager vedrørende indlevering af international patentansøgning betales 1.500 kr., jf. § 28.

§ 103. For ansøgning om supplerende beskyttelsescertifikat betales 3.000 kr., jf. § 91, stk. 2. For ansøgning om forlængelse af supplerende beskyttelsescertifikat betales 2.500 kr.

Stk. 2. For supplerende beskyttelsescertifikat betales et årsgebyr på 5.100 kr. pr. påbegyndt gebyrår, jf. § 91, stk. 2. Årsgebyrer, der betales efter forfaldsdagen og indtil 6 måneder derefter, forhøjes med 20 pct.

Stk. 3. For anmodning om genoptagelse af en ansøgning om supplerende beskyttelsescertifikat betales 600 kr., jf. § 91, stk. 2.

Stk. 4. For anmodning om genoprettelse af en ansøgning om supplerende beskyttelsescertifikat eller udstedte rettigheder betales 3.000 kr., jf. § 91, stk. 2.

Stk. 5. For begæring om administrativ omprøvning betales 1.500 kr., jf. § 91, stk. 2.

§ 104. Gebyrer indbetalt i henhold til §§ 98-103 tilbagebetales ikke, når betalingen er foretaget rettidigt.

Stk. 2. Gebyrer, der ikke er betalt i rette tid, eller som ved fristens udløb er betalt med utilstrækkeligt beløb med den følge, at betalingen ikke kan godkendes, tilbagebetales.

Stk. 3. Afviser Patent- og Varemærkestyrelsen den behandling, der er betalt for, vil der ske tilbagebetaling af gebyrer indbetalt i forbindelse med behandlingen.

§ 105. Gebyrerne anført i §§ 98-103 er angivet i 2011-niveau.

Stk. 2. Patent- og Varemærkestyrelsen kan regulere beløbene anført i §§ 98-103 i overensstemmelse med den generelle pris- og lønudvikling, der anvendes på finansloven. Patent- og Varemærkestyrelsen offentliggør de gældende gebyrer i en prisliste.

Kapitel 11

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

§ 106. Anordningen træder i kraft dagen efter dens kundgørelse i Kunngerðablaðið.

Stk. 2. § 19, stk. 3, som affattet ved lov nr. 1404 af 27. december 2008, finder anvendelse på ansøgninger, der er indleveret den 1. januar 2009 eller senere.

Stk. 3. § 31, stk. 1, som affattet ved lov nr. 1404 af 27. december 2008, finder anvendelse for internationale ansøgninger, der videreføres for Danmark den 1. januar 2009 eller senere.

Stk. 4. § 60, stk. 2, som affattet ved lov nr. 1404 af 27. december 2008, finder anvendelse på ansøgninger, der bliver offentligt tilgængelige den 1. januar 2009 eller senere.

Givet på Amalienborg, den 21. april 2015

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Henrik Sass Larsen

- 1) § 53 i lov nr. 130 af 26. februar 1992 indeholder følgende bestemmelse: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan sættes i kraft ved kgl. anordning med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.«
- 2) § 5, stk. 2, i lov nr. 1057 af 23. december 1992 indeholder følgende bestemmelse: »Bestemmelserne i § 1, nr. 2-27 og 35, kan ved kongelig anordning sættes i kraft for Færøerne og Grønland.«
- 3) § 4 i lov nr. 900 af 29. november 1995 indeholder følgende bestemmelse: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.«
- 4) § 5 i lov nr. 972 af 17. december 1997 indeholder følgende bestemmelse: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. Loven kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.«
- 5) § 7 i lov nr. 412 af 31. maj 2000 indeholder følgende bestemmelse: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2. §§ 1-4 kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«
- 6) § 5 i lov nr. 1258 af 20. december 2000 indeholder følgende bestemmelse: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1 og 2 kan dog ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«
- 7) § 6 i lov nr. 451 af 10. juni 2003 indeholder følgende bestemmelse: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 1 og 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«
- 8) § 9, stk. 1 og 2, i lov nr. 1430 af 21. december 2005 indeholder følgende bestemmelse: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland. §§ 1-3 og 5 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.«
- 9) § 110, stk. 4, i lov nr. 538 af 8. juni 2006 indeholder følgende bestemmelse: »Lovens §§ 3-5, 10-14, 18, 19, 21, 24, 26, 30-35, 37, 39, 40, 75, 76, 80, 90, 98, 100, 101, 103 og 104 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«
- 10) § 5 i lov nr. 546 af 8. juni 2006 indeholder følgende bestemmelse: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men § 1 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«
- 11) § 3 i lov nr. 399 af 30. april 2007 indeholder følgende bestemmelse: »Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.«
- 12) § 10, stk. 2, i lov nr. 1404 af 27. december 2008 indeholder følgende bestemmelse: »Lovens §§ 1-6 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne eller Grønland med de afvigelser, som de særlige færøske eller grønlandske forhold tilsiger.«
- 13) § 10, stk. 2, i lov nr. 1370 af 28. december 2011 indeholder følgende bestemmelse: »Lovens §§ 1-5, 7 og 8 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne eller Grønland med de ændringer, som de færøske og grønlandske forhold tilsiger.«
- 14) Artikel 5 i Rådets forordning om EF-sortsbeskyttelse har følgende ordlyd:
 »EF-sortsbeskyttelsens anvendelsesområde
 1. EF-sortsbeskyttelse kan omfatte sorter af alle planteslægter og -arter, herunder bl.a. hybrider mellem slægter eller parter.
 2. I denne forordning forstås ved »sort« en bestand af planter inden for en enkelt botanisk taksionomisk gruppe af lavest kendte rang, der, uanset om alle betingelser for meddelelse af sortsbeskyttelse er opfyldt, kan
 - defineres på grundlag af forekomsten af kendetegn, der skyldes en given genotype eller kombination af genotyper
 - skelnes fra enhver anden bestand af planter på grundlag af forekomsten af mindst et af de nævnte kendetegn og
 - betragtes som en enhed hvad angår dens egnethed til at blive formeret uforandret.
 3. En bestand af planter består af hele planter eller plantedele, hvis disse dele er i stand til at producere hele planter, i det følgende under ét benævnt »sortsbestanddele«.
 4. Den i stk. 2, første led, omhandlede forekomst af kendetegn kan være invariabel eller variabel mellem sortsbestanddele af samme slags, forudsat at variationsniveauet også skyldes genotypen eller kombinationen af genotyper.«
- 15) Artikel 14 i Rådets forordning om EF-sortsbeskyttelse har følgende ordlyd:
 »Undtagelser fra EF-sortsbeskyttelsen
 1. Uanset artikel 13, stk. 2, og med det formål at opretholde landbrugsproduktionen, er det tilladt landbrugere med henblik på formering på marken på deres egne bedrifter at anvende udbytte, som de har tilvejebragt ved på deres egne bedrifter at plante formeringsmateriale af en sort, bortset fra hybrider og syntetiske sorter, der er omfattet af EF-sortsbeskyttelse.
 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder kun for følgende arter af landbrugsafgrøder:
 a) foderplanter:
Cicer arietinum L. - kikært
Lupinus luteus L. - gul lupin
Medicago sativa L. - lucerne
Pisum sativum L. (partim) - foderært
Trifolium alexandrinum L. - aleksandrinerkløver
Trifolium resupinatum L. - omvendt kløver
Vicia faba - hestebønne
Vicia sativa L. - fodervikke
 og for Portugals vedkommende *Lolium multiflorum* lam - italiensk rajgræs
 b) kornarter:
Avena sativa - havre
Hordeum vulgare L. - byg
Oryza sativa L. - ris
Phalaris canariensis L. - kanariegræs
Secale cereale L. - rug
X Triticosecale Wittm. - triticale
Triticum aestivum L. emend. Fiori et Paol. - hvede
Triticum durum Desf. - hård hvede
Triticum spelta L. - spelt
 c) kartofler:
Solanum tuberosum - kartofler
 d) olie- og fiberplanter:
Brassica napus L. (partim) - raps
Brassica rapa L. (partim) - rybs
Linum usitatissimum - hørfrø med undtagelse af hør.

3. Inden forordningen træder i kraft, fastsættes de nærmere regler for håndhævelsen af undtagelsen i stk. 1 og for beskyttelsen af planteforædlernes og landbrugernes legitime interesser i gennemførelsesbestemmelser i medfør af artikel 114 på grundlag af følgende kriterier:

- der må ikke være kvantitative restriktioner på bedriftsniveau i det omfang, det er nødvendigt for bedriftens behov
- det skal være tilladt landbrugeren selv at forarbejde eller at få forarbejdet høstudbyttet med henblik på udsåning, idet medlemsstaterne dog kan fastsætte visse begrænsninger for tilrettelæggelsen af forarbejdningen af det pågældende høstudbytte, specielt for at sikre, at det produkt, der indleveres til forarbejdning, er identisk med det forarbejdede produkt
- små landbrugere skal ikke betale vederlag til indehaveren; ved små landbrugere forstås
- for så vidt angår de plantearter, der er anført i stk. 2, og på hvilke Rådets forordning (EOEF) nr. 1765/92 af 30. juni 1992 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder (4) finder anvendelse, landbrugere, der dyrker planter på et areal, der ikke overstiger det areal, som det kræver at producere 92 tons korn; ved beregning af arealet finder artikel 8, stk. 2, i nævnte forordning anvendelse.
- for så vidt angår de øvrige plantearter, der er anført i stk. 2, landbrugere, der opfylder tilsvarende passende kriterier
- andre landbrugere skal betale indehaveren et rimeligt vederlag, som skal være betydeligt lavere end det beløb, der opkræves for en licens til produktion af formeringsmateriale af samme sort i samme område; dette rimelige vederlag kan ændre størrelse i tidens løb under hensyntagen til, i hvor stort omfang undtagelsen i stk. 1 finder anvendelse for den pågældende sort
- det påhviler alene indehaverne at kontrollere, at bestemmelserne i denne artikel eller bestemmelser, der er vedtaget i medfør heraf, overholdes; de kan ved tilrettelæggelsen af kontrollen ikke få bistand fra officielle organer
- indehaveren skal efter anmodning have relevante oplysninger fra landbrugere og leverandører af forarbejdningstjenesteydelser; officielle organer, der deltager i kontrollen med landbrugsproduktionen, kan ligeledes stille relevante oplysninger til rådighed, hvis de har fået disse oplysninger som led i den normale udførelse af deres opgaver, og det ikke medfører ekstra byrder eller udgifter. For så vidt angår personoplysninger indskrænker disse bestemmelser på ingen måde Fællesskabets og medlemsstaternes lovgivning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling og fri udveksling af personoplysninger.«